

szépirodalmat, idejében beköttesse, és a jegyzéken úgy szerepeltesse. Nekünk pedig a fűzött könyvekkel szembeni tartózkodást — amely elsősorban a politikai és a természettudományos könyvekkel szemben nyilvánul meg — fontos műveknél csak abban az esetben szabad fenntartanunk, ha azok kötve is megkaphatók.

Orvostudomány

A népszerű egészségügyi könyvek gyarapítása sokkal tervszerűbben történt.

Arató Ottó, Hirschler Imre és Kontra György népszerű könyveiből majdnem mindenütt található 1—2 kötet. Persze gyűjteményről nem nagyon beszélhetünk, hiszen tervszerű gyarapításra még járási vonatkozásban sem volt lehetőség. Az utóbbi években egyoldalúan elsősorban a nemi étellel foglalkozó népszerű kiadványokat vettük meg. Ezzel is magyarázható az, hogy *Buga László: Jó egészség falun, tanyán* c. nagyon fontos művéből viszonylag kevés példányt vásároltunk.

(*Folytatjuk.*)

Varga Béla

A „Műszaki Könyvek Hetéről”

Az elmúlt év végén a Textiles Szakszervezethez tartozó üzemekben megrendeztük a „Műszaki Könyvek Hetét”. A mozgalom célja az volt, hogy a szakszervezeti és a műszaki könyvtárak közelebb kerüljenek egymáshoz, segítsék egymás tevékenységét, és ennek eredményeképpen megnövekedjék a műszaki könyvek olvasóinak száma. A cél érdekében a mozgalom idején közös könyvkiállításokat, közös kölcsönzéseket szerveztek a szakszervezeti és a műszaki könyvtárak.

Hogy külön mozgalomra volt szükség, annak oka az a rossz együttműködés volt, mely a szakszervezeti és a műszaki könyvtárak kapcsolatát jellemzi, s az a mostoha bánásmód, ahogyan üzemekben általában a műszaki irodalom népszerűsítését kezelik. Köztudomású, hogy csaknem mindenütt két könyvtár működik; a szakszervezeti és a műszaki könyvtár, az utóbbinak az a feladata, hogy biztosítsa a termeléshez szükséges szakirodalmat. E két könyvtár azonban rajmi keveset tud egymásról, sokszor még egymás nevét sem ismerik a könyvtárosok. Tevékenységük nincs összhangban azzal az általános közérdekkel, hogy megtalálják a módszert és a formát, mely szerint együtt dolgozhatnak a dolgozók nevelése, továbbképzése érdekében.

Sajnálatos tény, hogy a műszaki könyvtárakat, a szakmai irodalmat csak egy igen szűk réteg használja, főként a műszaki értelmiség, de a kétkezi dolgozók rendkívül kevesen. Pedig a termelékenység emelése, a baleseti lehetőségek elhárítása, a dolgozók képzettségi színvonalának emelése feltétlenül megkívánná, hogy — például a mi szakmánkon belül — a szövő- vagy a fonónők a kötelező szakoktatáson felül rendszeresen forgassák szakmájuk tankönyveit, alaposan megismerjék gépeiket, a termelési folyamatokat. Ehhez adnának óriási segítséget a

szakkönyvek, ha eljutnának hozzájuk. A szövőnők azonban nem járnak az üzemek műszaki könyvtáraiba, mert talán sokan nem is tudják, hogy műszaki könyvtár is van, vagy nem mennek el azért, mert a szakkönyvtár a főmérnök szobájában, vagy a technológiai osztályon van elhelyezve, műszaki szakemberek kezelik, s ezért úgy gondolják, hogy azt nem is használhatják mások, csak műszakiak.

A megoldás az lenne, ha a szakszervezeti könyvtárakban tömegesen megforduló olvasók itt találnák meg a szépirodalmi olvasmányaik mellett a nekik szükséges szakmai irodalmat is. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy a szakszervezeti könyvtárak átvállalnák a műszaki könyvtárak feladatait. Csupán azt jelentheti, hogy az alapvető műszaki könyveket, a Kis technikus sorozatot, a szaktechnikumok tankönyveit, a barkácsolással foglalkozó műveket stb. meg lehessen találni a szakszervezeti könyvtárakban, és ezeket a könyvtárosok ajánlják is az olvasók széles rétegeinek. Amennyiben ilyen tárgyú könyvekkel a szakszervezeti könyvtárak nem rendelkeznek, létesítsenek a műszaki könyvtárak letéteket a szakszervezeti könyvtárakban, ahol megvan a felelős kezelés és kölcsönzés lehetősége. A magasabb igényű jelentkezőket pedig a szakszervezeti könyvtárosok küldjék a műszaki könyvtárba.

Kezdetnek talán ennyi is elég lehet. A „Műszaki Könyvek Hete” csak az eredményes együttműködés kezdetét jelentette. Nem születtek óriási eredmények, hiszen egy rövidlejáratú mozgalom nem tudja megváltoztatni az évek óta fennálló helyzetet. A folyamat azonban megindult, és ez kialakíthatja azt a könyvtárosi közfelfogást, mely fontos feladatként tekinti, hogy a szépirodalmi igények kielégítése mellett, a szakmai művek olvasása is előtérbe kerüljön.

Ribicska Raymond